

Ewangelia na 6 sierpnia: Przemienienie Pańskie

Komentarz na święto
Przemienienia Pańskiego (rok
A). „To jest mój Syn umiłowany,
Jego słuchajcie!” Dzisiejsze
święto łączy boskość z Krzyżem
Chrystusa. Bóg czyni nas
zdolnymi do przyjęcia Go,
upodabnia nas do siebie przez
czysty bezinteresowny dar
Boży. Być „na miarę Boga” to
dar, który Bóg daje nam,
abyśmy byli szczęśliwi tu na
ziemi i aby zapewnić nam
szczęście wieczne.

Ewangelia (Mt 17, 1-9)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza».

Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli.

A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie

się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Komentarz

Dziś obchodzimy święto Przemienienia Pańskiego. Powodem, dla którego to święto zostało wyznaczone na 6 sierpnia, jest fakt, że ma ono związek ze świętem Podwyższenia Krzyża Świętego 14 września: między tymi dwoma świętami mija 40 dni. W niektórych tradycjach stanowią one drugi Wielki Post. Dlatego Kościół bizantyjski przeżywa ten okres jako czas postu i adoracji Krzyża. Pokazuje nam, że objawienie się chwały Bożej jest

ściśle związane z Jego męką i śmiercią na Krzyżu.

Dzisiejsze święto łączy boskość Chrystusa z Jego Krzyżem . Ma ono ogromne znaczenie ze względu na treści doktrynalne, których uczy każdego z nas, chrześcijan. Ukazuje nam jedną z najważniejszych idei naszej wiary: przebóstwienie człowieka jest czystym bezinteresownym darem od Boga.

Jest to ściśle związane z Eucharystią, ponieważ tak jak w Przemienieniu zostaliśmy przyobleczeni w Chrystusa, tak też otrzymujemy boską część gdy przyjmujemy Ciało Chrystusa. Jezus zaprasza nas do przyjęcia Go w Eucharystii, tak jak zaprosił Piotra, Jakuba i Jana do Przemienienia. I chce, abyśmy powiedzieli Mu tak jak Piotr: Jak dobrze być tutaj, Panie. On czeka na nas w tabernakulum. On jest tam dla nas.

Jezus chce nam pokazać niebo na ziemi. Poprzez sakramenty my, chrześcijanie, otrzymujemy łaskę, która popycha nas ku niebu. Dzięki czystej dobroci Boga, człowiek jest zdolny być blisko Niego. Dar, przywilej dla człowieka, niezasłużona nagroda, którą każdy człowiek może osiągnąć już tu na ziemi.

Każdy z nas może codziennie chwalić Boga poprzez swoją osobistą modlitwę. Św. Josemaría pisał: „Jezu, patrzeć na Ciebie i rozmawiać z Tobą! Trwać w kontemplacji, zdumiewając się bezmiarem Twojego Piękna. I nigdy, przenigdy nie przerywać tej kontemplacji. O Chryste, któż mógł Cię oglądać! Któż mógł oglądać Ciebie i nie zostać porażonym Twoją Miłością!” Musimy Go słuchać i pozwolić, aby Jego życie i nauczanie uświęcały nasze życie codzienne.

Ten dar Boży, ta łaska otrzymana bez żadnej zasługi, jest podarunkiem, który Bóg daje nam, aby nas uszczęśliwić. Powodem, dla którego Bóg staje się człowiekiem i czyni człowieka zdolnym do bycia z Bogiem, jest to, że chce dla nas tego, co najlepsze, chce naszego szczęścia. „Droga Jezusa prowadzi nas zawsze do szczęścia, w połowie napotkamy krzyż lub próby, ale na końcu zawsze prowadzi nas do szczęścia. Jezus o nas nie zapomina. Obiecał nam szczęście i da je nam jeśli będziemy podążali Jego drogą”. (Papież Franciszek).

Możemy, w to święto, pogłębić nasze pragnienia, aby zjednoczyć się z Bogiem, tak jak uczynili to Piotr, Jakub i Jan, i tak jak wszyscy święci. „Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), szukam, o Panie, Twojego oblicza. Zamykam oczy i raduję się myślą, że będę Cię oglądał. Stanie się to wtedy, kiedy Pan Bóg zechce, bym

ujrzał Go już nie jakby w zwierciadle, niejasno... ale twarzą w twarz (1 Kor 13, 12). Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego: kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże? (Ps 41, 3)". (Św. Josemaría)

Wykorzystajmy to święto, aby podziękować Bogu za tak wiele darów otrzymanych tu na ziemi. Prośmy Jezusa, aby uczynił nas godnymi takich zasług. Niech nas uczyni gotowymi do „utracy własnego życia”, oddając je, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i abyśmy znaleźli się w wiecznej szczęśliwości.

Pablo Edo // Zdjęcie: Vittoria Che - Getty Images

na-6-sierpnia-przemienienie-panskie-3/
(08-08-2025)